

Motion till riksdagen 2011/12:Kr327

av **Mattias Karlsson och Tony Wiklander (SD)**

Ålagillet och Unesco

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det skånska ålagillet bör föras upp på den svenska förteckningen över det immateriella kulturarvet som ska presenteras för Unesco.

Motivering

I december 2010 fattades beslut om en svensk anslutning till Unescos konvention till skydd för det immateriella kulturarvet. Konventionen syftar till att höja medvetandet om, öka kunskaperna om och säkra respekten för de immateriella kulturarven. Ansvar för Sveriges anpassning till konventionen har givits till Institutet för språk och folkminnen. En delrapport av uppdraget ska redovisas 2012 och en slutrapport ska lämnas till regeringen i februari 2014.

Med immateriellt kulturarv förstås enligt konventionstexten ett kulturarv som överförs mellan generationer. I första hand ska kulturarv som är hotade säkerställas.

De områden som täcks av konventionen innefattar a) muntliga traditioner och uttryck, däribland språket, b) scenkonsterna, c) sociala sedvänjor, riter och högtider, d) kunskap och sedvänjor rörande naturen och universum samt e) traditionell hantverksskicklighet.

Enligt artikel 12 i konventionen är Sverige skyldigt att upprätta en förteckning över det immateriella kulturarv som uppfyller de ovan angivna kriterierna.

Vår uppfattning är att det skånska ålagillet är en viktig del av Sveriges immateriella kulturarv, som uppfyller samtliga uppställda kriterier och som därför bör föras in i den förteckning över det immateriella kulturarvet som Sverige presenterar för Unesco.

Ålagillet är en flerhundraårig tradition med stor betydelse för den regionala identiteten i nordöstra Skåne och skulle kunna beskrivas både som en

Fel! Okänt namn på

social sedvänja och en högtid som bidrar till att bevara kunskaper och sedvänjor rörande naturen.

Trots sin folkliga popularitet är traditionen långsiktigt hotad genom sin intima koppling till ålen och ålfisket. Trots att den är Skånes landskapsfisk, så har ålen tyvärr blivit alltmer sällsynt i de skånska vattnen, liksom i de flesta andra av världens vatten. Ålbeståndet har minskat dramatiskt under de senaste decennierna och ålen är idag en utrotningshotad art, vilket bland annat lett till restriktioner av fisket och en försvagning av det materiella och immateriella kulturarv som är kopplat till näringen.

Den särskilda uppmärksamhet som ett uppförande av det skånska ålagillet på den svenska förteckningen till Unesco skulle ge hade sannolikt bidragit till att öka den allmänna medvetenheten om ålens och ålfiskets utsatta situation.

Stockholm den 5 oktober 2011

Mattias Karlsson (SD)

Tony Wiklander (SD)